

[Hækkerup.]

som det her er udformet. Derfor maa jeg paa mine egne og mit Partis Vegne holde paa, at den Ventilbestemmelse, som er indsat i sidste Stykke af § 4, under alle Omstændigheder udvides. Det er jo muligt, at man ved en Udvidelse af denne Ventilbestemmelse kan finde en Form, som borttager det foreliggende Lovforslags farligste Virkninger.

Om de øvrige Enkeltheder i Lovforslaget i Forhold til den gældende Lov skal jeg sige, at der er Ting derimellem, som mit Parti udmærket kan forhandle om, og der er andre Ting, vi synes mindre godt om. Naar det f. Eks. i § 3, Stk. 4, er foreslaaet, at der ikke maa ydes Hjelpekassehjælp til Personer, som ikke har boet 6 Maaneder i vedkommende Kommune, vil jeg erkende, at den Tankegang, der ligger i denne Bestemmelse, kan have nogen Begrundelse. Men Bestemmelsen er alt for kategorisk affattet, og jeg tror ogsaa, at Tidsrummet er for langt. Yderligere maa man tage i Betragtning, at der kan være forskellige Forhold, som gør, at Bestemmelsen, enten man nu sætter 6 Maaneder eller 3 Maaneder, vilde, naar den var aldeles ufravigelig, komme til at virke uheldigt, f. Eks. hvor en Familie var flyttet ind til en By, lokket dertil, fordi den havde faaet Arbejde, og det saa viste sig, at efter 14 Dages eller 3 Ugers Forløb stoppede Arbejdet op, Virksomheden blev omlagt, der var ikke mere at bestille. Saa vil det være strengt, om en saadan Familie, som dog var tilflyttet Kommunen i god Tro, ikke skulde kunne faa Hjelpekassehjælp. Det vil ogsaa, synes jeg, være urimeligt, hvis en Familie, der tilflytter sin Forsørgelseskommune, efter at den har forsøgt sig andre Steder, skulde betragtes som saa fremmed i sin Forsørgelseskommune, at der skulde gaa saa mange Maaneder, før den kunde komme ind under Hjelpekasselovens Bestemmelser. Men at der indsættes en Bestemmelse noget i den Retning, her er foreslaaet, har jeg ikke noget imod, fordi man derved kan bidrage til at bremse en Indflytning i de enkelte Kommuner i den Hensigt at faa Hjelpekassehjælp dær.

Derimod kan jeg slet ikke gaa med til Stykke 5 i § 3, som siger, at naar Trangen skyldes Arbejdsløshed, kan Kommunalbestyrelsen bestemme, at der skal gaa et vist Tidsrum, højst et Aar, inden Hjelpekassehjælp kan ydes. Det er en alt for streng Bestemmelse.

I Lovforslagets § 5 foreslaar Ministeren, at Hjelpekassens Bestyrelse skal be-

staa af 7 Medlemmer, hvoraf de 2 skal vælges af Kommunalbestyrelsen. Det er en Bestemmelse, som jeg tidligere har erklæret mig villig til at forhandle om, og det gentager jeg her. Jeg maa ligeledes gentage, at Ministerens Forslag om Valgretsreglerne synes jeg ikke om. Jeg erkender, at det var naturligt, at der var ensartede Valgretsregler for almindelige kommunale Valg og for Hjelpekassevalg. Men jeg synes, det naturlige var, at man saa gik til at lade de Bestemmelser, som nu er gældende for Valgret til Hjelpekasserne, gælde ogsaa for kommunale Valg. Det betyder neppe noget synderligt, men det naturlige er, at en Familie, der har boet i en Kommune i hele det Finansaar, hvori Valget foregaar, har Stemmeret. I øvrigt vil jeg sige, at der blandt praktiske Folk, der har med kommunale Sager at gøre, og ikke mindst blandt Sogneraadsmedlemmer, er en stærk Uvillie mod de mange forskellige Former for Valglisten, som skal udarbejdes til Brug ved Hjelpekassevalg, ved kommunale Valg, ved Folketingsvalg, ved Landstingsvalg o. s. v. Det vilde være i høj Grad ønskeligt, ogsaa af rent praktiske Grunde, at disse Regler blev mere enkle. Det bedste var naturligvis, om man kunde komme dertil, at Reglerne for Folketingsvalg ogsaa blev gældende ved andre Valg. Jeg kunde ogsaa tænke mig, og vil i hvert Fald være villig til at forhandle om og undersøge, om det maaske ikke vilde være det mest praktiske, at man ligefrem lod Kommunalbestyrelsen vælge Hjelpekassebestyrelsens Medlemmer dels indenfor, dels udenfor sin egen Midte. Det er den Slags Ting, vi særdeles vel kan forhandle om.

Hvad jeg derimod i høj Grad vil holde paa, er, at der bliver ydet noget større Statstilskud til Hjelpekasserne, end Tilfældet hidtil har været, at den Trediedel, der er fastsat som Maksimum for Tilskuddet, ogsaa bliver Minimum, thi det ved vi jo alle, at de Skatter, der virker tungest, gennemgaaende er de kommunale Skatter. Disse er jo ret forskellige i de enkelte Kommuner, og naar nu de Kommuner, der i Forvejen har høje kommunale Skatter, bliver ramt af særlige Kriser, der foraarsager stor Arbejdsløshed det paagældende Sted — og det kan f. Eks. ske ved, at Kommunen har Fabrikvirksomheder indenfor et bestemt Omraade, hvor der udbyder Krise, saa at der kommer en overmaade stor Arbejdsløshed —, saa betyder det, at vedkommende Kommune baade faar mindre Skatteindtægt og nødvendigvis maa